

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கலித்தொகை உரை

Kalithokai Text for Comparative Purposes

P. Murugan

Head of the Department

Department of Tamil,

Dwaraka Doss Goverdhan Doss Vaishnav College,

Arumbakkam, Chennai, Tamil Nadu, INDIA

drmurugantamil@gmail.com

Published: 27 June 2022

To cite this article (APA): Murugan, P. (2022). ஒப்பீட்டு நோக்கில் கலித்தொகை உரை. *Journal of Valartamil*, 3(1), 37-49. <https://doi.org/10.37134/jvt.vol3.1.3.2022>

To link to this article: <https://doi.org/10.37134/jvt.vol3.1.3.2022>

ஆய்வுச் சாரம்: சங்க இலக்கியங்களில் அகநூல்களில் ஒன்றாகக் கலித்தொகை விளங்குகிறது. கலித்தொகைக்கு நச்சினார்க்கினியர் தொடங்கி, பலர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவ்வாறான உரைகள் ஒப்பீட்டு நோக்கில் இவ்வாய்வுக்கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. கலித்தொகை பதிப்புச் செய்யப்பட்ட வரலாறு, கலித்தொகை தொகுப்புச் செய்யப்பட்ட வரலாறு முறையாகத் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கலித்தொகைக்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர், உ.வே. சாமிநாதையர், அ.விசுவநாதன் முதலியோரின் உரைகள் ஒப்பீட்டு முறையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. கலித்தொகையில் 150 பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஆய்வு எல்லை கருதி கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல், பாடல் எண் 51, பாடல் எண் 133 ஆகிய பாடல் உரைகள் மட்டும் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

கருச்சொற்கள்: உண்ணுநீர், சிறுபட்டி, சீர், செம்பொன், தூக்கு, தெளிவுரை, பாணி, புனைந்துரை

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கலித்தொகை உரை

Abstract: Kalithokai is one of the most important books in the Sangam literature. Many have written the text, starting with Nachchinarkiniyar for Learning. This article is intended to compare such texts. The history in which the kalithokai is published and the history in which the tuition is compiled are systematically compiled. This research paper has been compared by comparing the texts of Nachchinarkiniyar, U.V. Saminathiyar, A. Viswanathan etc. who wrote the text for the study. There are 150 songs in the anthology. Of these, only the lyrics of the song "Praise be to God", song number 51 and song number 133 have been examined.

Keywords: Clarification, drinking water, Fiction, gold, high pitch, pure, style, stanza, small bar.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் முழுமையும் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் என்று போற்றப்பெறுகின்றன. இம்மண்ணோடு மனிதன் வாழக்கற்றுக் கொண்ட காலந்தொட்டு நாகரிக வளர்ச்சியும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் பெற்ற இனம் தமிழினம். இவ்வினத்தின் தனித்தன்மையைப் படம் பிடித்துக்காட்டுவது தான் சங்க இலக்கியங்கள். மேலும், சங்ககால வரலாற்று வாழ்வியலின் ஒட்டுமொத்த தொகுக்கப்பே தொகையும் பாட்டும் எனலாம். தொகை என்ற பெயரால் அமைந்த நூல்களுள் ஒன்று குறுந்தொகை, மற்றொன்று கலித்தொகை. மேலும் எட்டுத் தொகை நூல்களுள் செய்யுள் அமைப்பால் பெயர் பெற்றவை இரண்டு. ஒன்று கலித்தொகை மற்றொன்று பரிபாடல். நாடக வழக்காலும் புனைந்துரை உலக வழக்காலும் அகத்திணைப் பாடல்களை அமைப்பதற்குரிய செய்யுள் வடிவங்களாகக் கலித்தொகையையும் பரிபாடலையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

**நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்
கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாங்கினும்
உரியதாகும் என்மனார் புலவர் (தொல்காப்பியம் -999)**

கலித்தொகைப்பாடல்கள் பலவகைப்படும். கலித்தொகையில் பெருமளவு ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவால் அமைந்தவை கொச்சகக் கலியாக அமைந்த பாடல்களும் உள்ளன. கலிவெண்பாட்டு, வெண்கலிப்பாட்டு எனவும் தரவினைக் கொச்சகம், உறழ்கலி எனவும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கலிப்பாவிற்குத் தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்று நான்கு உறுப்புகள் உள்ளன. பொதுவாக ஒரு கருத்தைக் கூறுவதற்கு முன்னுரை கூறுவது போன்று தரவு அமையும் அதை எடுப்பு என்றும் சொல்லலாம். ஒரு கருத்தை வலியுறுத்துவதற்குக் காரண காரியங்களைக் கூறி ஓசை நயத்தோடு இனிமையான பாடலாக அமைவதைத் தொடுப்பு என்று சொல்லலாம். தனிச் சொல் என்பது காற்புள்ளி போன்றது. எடுத்த கருத்தை முடித்துச் சொல்வது சுரிதகம் என அமையும் அதனை முடிப்பு

எனச் சொல்லலாம் என்று தமிழிறிஞர் ச.வே. சுரப்பிரமணியம் பதிவு செய்கிறார். கலித்தொகையைத் தொகுத்தவர் நல்லந்துவனார். இத்தகு கலித்தொகைப் பாடல்களுக்கு உரைவகுத்த நச்சினார்க்கினியர் உ.வே. சா, அ.விசுவநாதன் போன்றோரின் உரைத்திறனை ஆராயும் பொருட்டுச் சில பாடல்களை முன்வைத்துக் காணலாம்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

கலித்தொகைக்கு உரை எழுதிய ஆய்வு முன்னோடியாக நச்சினார்க்கினியர், உ.வே. சாமிநாததையர், அ.விசுவநாதன் ஆகியோர் உள்ளனர்.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இந்தக் ஆய்வுக்கட்டுரையில் விளக்கவியல் ஆய்வு, சமூகவியல் ஆய்வு, உரையில் ஆய்வு, ஒப்பீட்டுமுறை ஆய்வு எனப் பல முறைகளில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

முன்னுரை, பதிப்பு, தொகுப்பு, உரை பகுப்பாய்வு, கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல், பாடல் எண் 51, பாடல் எண் 133 ஆகிய பாடலுக்கு உரை வகுத்த நச்சினார்க்கினியர் உரை, உ.வே. சா உரை, அ.விசுவநாதன் உரை, நிறைவுரை என ஆய்வுக் கட்டுரை பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பதிப்பு

கலித்தொகைக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் 1887 ஆம் ஆண்டு சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்பித்தார். அதனை நல்லந்துவனார் கலித்தொகை என்று பெயரிட்டு வெளியிட்டார். அதற்குப் பிறகு 1925ல் தொடங்கி 1930 வரை இ.வை. அனந்தராமையர் பல சுவடிகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து அடிக்குறிப்புகளும் கொடுத்துப் பதிப்பித்தார். இதில் முதற்சம்புடம், இரண்டாம் சம்புடம், மூன்றாம்

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கலித்தொகை உரை

சம்புடம் என்று வெளியிட்டுள்ளார். சம்புடம் என்பது புத்தகத் தொகுதி எனப்படும். இப்பதிப்பிற்கு உ.வே. சா கருத்துரை வழங்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது. இதன் பின்னர் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1938 ஆம் ஆண்டு நச்சினார்க்கினியர் உரையுடனும் இளவழகனாரின் விளக்கவுரையுடனும் வெளியிட்டது. அதன் பின்னர் சென்னை மர்ரே நிறுவனம் அனைவருக்கும் எளிதில் புரியும் வண்ணம் சந்தி பிரித்து வெளியிட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கலித்தொகைக்கு இன்றளவும் பல பதிப்புகள் வந்தவண்ணம் உள்ளன.

தொகுப்பு

பெருங்கடுங்கோன் பாலை கபிலன் குறிஞ்சி
மருதனிளநாகன் மருதம், - அருஞ்சோழன்
நல்லுருத்தி ரன்முல்லை, நல்லந் துவன்நெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி - (பாட்டும் தொகையும்)

(வையாபுரிப்பிள்ளை: 1967)

பாலைத்திணையில் 35 பாடல்களைப் பெருங்கடுங்கோவும், குறிஞ்சித்திணையில் 29 பாடல்களைக் கபிலரும், மருதத்திணையில் 35 பாடல்களை மருதன் இளநாகனாரும், முல்லைத் திணையில் 17 பாடல்களை நல்லுருத்திரனாரும், நெய்தல் திணையில் 33 பாடல்களை நல்லந்துவனாரும் பாடியுள்ளனர். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுடன் கலித்தொகை 150 பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

கடவுள் வாழ்த்து

ஆறு அறி அந்தணர்க்கு அருமறை பல பகர்ந்த
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரம் தீ மடுத்துக்
கூறாமல் குறித்ததன்மேல் செல்லும் கடுங்குளி
மாறாப் போர் மணிமிடற்று, எண்கையாய்! கேள் இனி;
படுபறை பல இயம்பப் பல் உருவம் பெயர்த்து நீ,
கொடுகொட்டி, ஆடுங்கால், கோடுஉயர் அகல்அல்குல்
கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ?
மண்டுஅமர் பல கடந்து, மதுகையால் நீறு அணிந்து,
பண்டரங்கம் ஆடுங்கால், பணைஎழில் அணைமென்தோள்
வண்டு அரற்றும் கூந்தலாள், வளர்தூக்கு தருவாளோ?
கொலை உழுவைத் தோல் அசைஇக், கொன்றைத்தார் சுவல் புரளத்
தலை அங்கை கொண்டு நீ காபாலம் ஆடுங்கால்,

முலை அணிந்த முறுவலாள் முற்பாணி தருவாளோ?

என ஆங்கு,

பாணியும், தூக்கும் சீரும் என்று இவை

மாண் இழை அரிவை காப்ப,

ஆணம் இல் பொருள் எமக்கு அமர்ந்தனை, ஆடி

(கலித்தொகை 1)

நல்லந்துவனார் இயற்றிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுக்குப் பல்வேறு உரைகள் வந்துள்ளன. நச்சினார்க்கினியர் ஆறங்கத்தையும் அறியும் அந்தணர்க்கு (3) அரியவாகிய வேதங்கள் பலவற்றையும் அருளிச்செய்து, (4) பகையென்று தெளிகின்ற (5) கங்கையின் வேகத்தைச் சடையில் ஒரு கூற்றிலே அடக்கி, முப்புரத்திலே தீயைச்செலுத்தி, வாக்காற் கூறப்படாமல் மனத்தாற் குறித்த அப்பொருட்கும் எட்டாமல் நிற்கும், கடிதாகிய கூளியினது முதுகிடாத போரினையும் நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றினையும் எட்டுக்கையினையும் உடையாய், இங்ஙனங் கட்புலனாய் நின்று இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதொன்றைக் கேள்;

இங்கே மறையென்றது உபநிடத்தை யென்று சிலர் கூறுவர். அவை விளங்கவில்லை. தலவகாரமென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பிரதியாகச் சந்தோகமென்னும் பெயரமைந்து “சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா சாமவேதியனே” என ஒருமுறை நாலாயிர, (பெரிய திருமொழி 7: 8: 2) இலும் காணப்படுகின்றது. “இங்கு மறையைக் குறித்தெழுதப் பெற்றிருக்கும் பின் வாக்கியம் பிறரால் இடைச் செருகப் பெற்றதோவென ஐயுறும்படி இருக்கிறது.” (கலித்தொகை 1 நச்சினார்க்கினியார் உரை, ஆண்டு 2004) என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுகிறார்.

சா.வே. சுப்பிரமணியம் தமது தெளிவுரையில், கடவுள் வாழ்த்துக்குப் பின் வருமாறு விளக்கம் தருகிறார். வேதங்களின் ஆறு பிரிவுகளையும் அறிந்த அந்தணர்க்கு நீ, வேதங்கள் பலவற்றையும் அறிவித்தனைக் கங்கையின் வேகத்தை நீ உன் சடையில் அடக்கிக் கொண்டனை. முப்புரங்களுக்கு நீ, தீ மூட்டினை சொல்லாமல் சொல்லாமலே மனத்தால் நினைத்த எப்பொருட்கும் எட்டாமல் நிற்கும் (பேய்) கூளியினது முதுகிடாது போரினையும் நீலமணி போன்ற கழுத்தினையும் உடையாய் யான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக.

உன்னுடைய கையில் ஒலிக்கும் துடி வேறு பல இசைக்கருவிகளாகவும் முழங்க, பல்வேறு உருவங்களையும் உன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கவித்தொகை உரை

கொடுகொட்டி என்ற கூத்தினை நீ ஆடுகின்றாய் நீ ஆடும் போது (அல்குல்) பக்கம் உயர்ந்த குறியினையும் கொடி போன்ற இடையினையும் உடைய இறைவி தாளம் முடியும் காலத்தினைத் தன் பால் கொண்டசீர் என்பதைத் தருவாளோ? பல போர்களை வென்ற நீ முப்புறங்களையும் எரித்தாய், எரித்த சாம்பலை நீ நெற்றியில் அணிந்து, பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்தை ஆடுகின்றாய். ஆடும்போது மூங்கிலை ஒத்த அழகினையும் மெல்லிய தோள்களையும் வண்டுகள் ஒலிக்கும் கூந்தலையும் உடைய இறைவி தாள நிகழ்வின் இடையில் அமையும் தூக்கினைத் தருவாளோ?

கொல்லும் ஆற்றலை உடைய புலியைக்கொன்று அதன் தோலை உடுத்திக்கொண்டு கொன்றை மாலை தோளில் அசையக் கையில் அயன் தலையை ஏந்திக் கபாலம் என்னும் கூத்தினை நீ ஆடும் போது முல்லையை ஒத்த முறுவலை உடைய இறைவி தாளத்தின் தொடக்க நிலையில் அமையும் பாட்டினைத் தருவாளோ என்று சொல்லும் படியாக அழித்தல் தொழிலைச் செய்யும் காலத்தே ஆடும் கூத்தின் தாளத்திற் கேற்ப பாணி தூக்கு, சீர் என்னும் இவற்றைச் சிறந்த அணிகலன்களை அணிந்த இறைவி காத்து நிற்கின்றார். அம்மையின் அருட் செயலினால் உன் வெம்மையை ஒடுக்கிட ஓர் உருக்கொண்டு அன்பற்ற பொருளாகிய எம்மிடத்து வந்து நிற்கின்றாய் இதற்குக் காரணம் என்ன? சொல்லுவாயாக (சுப்பிரமணியன், 2009).

உரையாசிரியர் விசுவநாதன் குறிப்பிடும் போது ஆறு அங்கங்களையும் அறிந்த அந்தணர்களுக்கு அறிய வேதங்கள் பலவற்றையும் அறிவித்தனை. தெளிந்த நீரினைக் கொண்ட கங்கையின் வேகத்தைத் தன் சடையின் ஒரு பகுதியில் அடக்கிக் கொண்டனை, முப்புறங்களையும் தீ ஊட்டினை, சொல்லாற் சொல்லாமலே மனத்தால் நினைத்த எப்பொருட்கும் எட்டாமல் நிற்கும் கடிதாகிய கூளியினது முதுகிடாத போரினையும் நீல மணி போன்ற கழுத்தினையும் எட்டுக்கைகளையும் உடையாய் இப்போதுயான் கூறுவனவற்றைக் கேட்பாயாக.

உன்னுடைய கையில் ஒலிக்கும் துடி, வேறு பல இசைக்கருவிகளாகவும் முழங்க, பல்வேறு உருவங்களையும் உன்னுள்ளே அடக்கிக் கொண்டு கொடிய கொடுகொட்டி என்னும் கூத்தினை நீ ஆடுகின்றாய் அவ்வாறு ஆடுங்காலத்தே பக்கம் உயர்ந்த குறியினையும் (அல்குல்) கொடி போன்ற இடையினையும் உடைய இறைவியோ தாளம் முடியும் காலத்தினைத் தன்பால் கொண்ட சீர் என்பதைத் தருவாள்? அவ்விடத்தில் வேறு பிறர் இல்லையே மிக்குச் செல்கின்ற போர்களில் பலவாகிய முப்புறங்களையும் நீ மடுத்து எரிந்து வென்றாய், அதன் வலிமையால் எதிரிகள் வெந்துபட்ட சாம்பலாகிய நீற்றை அணிந்து, பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்தை நீ ஆடுகின்றாய். அவ்வாறு ஆடுங்காலத்தே, மூங்கிலை ஒத்த அழகினையும் அணை போன்ற மெல்லிய

தோள்களையும் வண்டுகள் ஒலிக்கும் கூந்தலையும் உடைய இறைவியோ நீ ஆடுங்காலத்தில் தாள நிகழ்வின் இடையில் அமையும் தூக்கினைத் தருவாள்? அவ்விடத்தே வேறு பிறர் இல்லையே. கொல்லும் ஆற்றலையுடையப் புலியைக் கொண்டு அதன் தோலை உடுத்திக் கொண்டு, கொன்றை மாலை தோளிலே அசைய கையில் அயன் தலையை ஏந்துதலால் கபாலம் என்னும் கூத்தை நீ ஆடுகிறாய் அவ்வாறு ஆடுங்காலத்தே முல்லையை ஒத்த முறுவலுடைய இறைவியோ தாளத்தின் தொடக்க நிலையில் அமையும் பாணியைத் தருவாள்? அவ்விடத்தே வேறு பிறர் இல்லை என்று சொல்லும் படியாக அழித்தல் தொழிலைச் செய்யுங்காலத்தே, ஆடும் கூத்தின் தாளத்திற்கேற்ற பாணி, தூக்கு, சீர் என்ற இவற்றை மாட்சி பொருந்திய அணிகலன்களை அணிந்த இறைவி காத்து நிற்கின்றாள். அம்மையின் அருட் செயலினைப் போலும் நின் வெம்மையை ஒடுக்கி, ஓர் உருக்கொண்டு அன்பற்ற பொருளாகிய எம்மிடத்து வந்து பொருந்தி நின்றாய் இதற்குக் காரணம் கூறுவாயாக.

முத்தொழில் இயற்றும் இறைவன், அகிலங்கள் (உலகங்கள்) (உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கலும்) அனைத்தையும் அழிக்க முற்படுங்கால் ஆடுங்கூத்து ஊழிக்கூத்து என்றும் கூறப்படும். அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்க தானும் உமையுமாக இருந்து ஆடும் போது, அருவடிவாகிய உமையம்மை, இறைவனது அழித்தல் நடனத்திற்குப் பாணி, சீர், தூக்கு என்னும் தாள அறுதிகளை வழங்கமாட்டாளே, அதனைச் செய்யப் பிறர் எவரும் அங்கில்லையே என்று வினவுவனாகத் தாழிசைகள் அமைகின்றன. எனினும் அழிப்புச் செயலும் (சங்காரம்) இறைவனது அருள் காரணத்தால் நிகழ்வதாதலின் உமையம்மை தாள அறுதிகளை வழங்க இறைவன் ஆடினான் என்று பாடல் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். ஒரு தாளத்தின் தொடக்க நிலை பாணி என்றும் இடைநிலை தூக்கு என்றும் இறுதி நிலை சீர் என்று கூறப்படும். உரையாசிரியர் அ. விசுவநாதன் கடவுள் வாழ்த்து பற்றி வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாக்கும் உரித்தே என்றதின் கண் வகை என்பதற்குக் கொண்ட அறுமுறை வாழ்த்து அன்றி தனக்குப் பயன்தரும் முன்னிலையாகக் கடவுளை வாழ்த்துதலின், (*Kalithokai 2009 commentator Viswanathan*) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கடவுள் வாழ்த்திற்கு உரை இயற்றிய இருவரும் மறை என்றால் வேதம் என்கிறார்கள். இங்கே வடமொழி சொல்லைத் தமிழ்ப்படுத்தும மரபைக் காண்பது இயல்பு ஆனால் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு வடமொழி சொல் தருவது முரண்பாடாக இருக்கிறது.

மேலும் ச.வே. சுப்பிரமணியம்தூக்கினைத் தருவாளோ?, சீரினைத் தருவாளோ? என்கிறார் அ. விசுவநாதன் தருவாள்? என வினாக்குறியைப்

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கலித்தொகை உரை

போடுகிறார், மேலும் அல்குல் என்பதற்கு இருவரும் நீ ஆடும் போது பக்கம் உயர்ந்த குறியினையும் எனக்குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

சுடர் தொடீ! கேளாய் - தெருவில் நாம் ஆடும்
மணல் சிற்றில் காலின் சிதையா, அடைச்சிய
கோதை பரிந்து, வரிப் பந்து கொண்டு ஓடி,
நோதக்க செய்யும் சிறு பட்டி, மேல் ஓர் நாள்,
அன்னையும் யானும் இருந்தேமா, 'இல்லிரே!
உண்ணு நீர் வேட்டேன்' என வந்தாற்கு, அன்னை
'அடர் பொன் சிரகத்தால் வாக்கிச், சுடர் இழாய்!
உண்ணு நீர் ஊட்டி வா' என்றாள்; என, யானும்
தன்னை அறியாது சென்றேன்; மற்று, என்னை
வளை முன்கை பற்றி நலியத், தெருமந்திட்டு,
'அன்னாய்! இவன் ஒருவன் செய்தது காண்!' என்றேனா,
அன்னை அலறிப் படர்தர, தன்னை யான்,
'உண்ணு நீர் விக்கினான்' என்றேனா, அன்னையும்
தன்னைப் புறம்பு அழித்து நீவ, மற்று என்னைக்
கடைக் கண்ணால் கொல்வான் போல் நோக்கி, நகை கூட்டம்
செய்தான், அக் கள்வன் மகன்! (கலித்தொகை பாடல் எண் - 51)

கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக் கலியில் இடம் பெற்ற இந்தப்பாலை கபிலர் இயற்றியுள்ளார்.

ஒளி வீசும் வளையலை உடையவளே ஒரு செய்தி சொல்கிறேன். தெருவில் நாம் கட்டி விளையாடும் மணல் வீட்டைக் காலால் எத்தி அழித்து தலையில் பொருந்திய பூ மாலையையும் இழுத்து அறுத்து நமது பந்து (எப்பந்தை) பிடுங்கிக் கொண்டு ஓடி இவ்வாறெல்லாம் நாம் வருந்தச் செய்த சிறுபட்டி (பையன்) ஒரு நாள் நானும் தாயும் வீட்டில் இருந்த பொழுது வாசலில் நின்று தான் நீர் வேட்கைக் கொண்டதாகக் கூறினான்(கூவினான்). தாய் பொன் செம்பில் நீர் ஊற்றி அவனுக்குக் கொடுத்துப் பருகச் செய்க என்று கூறினாள். நான் தண்ணீர் கொண்டு சென்றேன். அவன் என் கையை வளைகளோடும் சேர்த்து இறுகப் பிடித்து இழுத்தான்.

நான் திடுக்குற்று அஞ்சிட அம்மா இவன் செய்யும் செயலைப்பார் என்று கூறினேன். தாய் அலறிக் கொண்டு ஓடிவர நான் நடந்ததை மறைத்துத் தண்ணீர்பருகியபோது விக்கினான் என்றேன்.

தாய் அதனை அவனிடம் மெல்லகுடிக்கக் கூடாதா? என்று என் மேல் கோபித்துக் கொண்டு அவன் முதுகைத் தடவிவிட்டாள். தாய் அறியாமல் அந்தக் கள்ளன் கடைக் கண்ணால் என்னைக் கொண்டு விடுபவனைப் போல் பார்த்துச் சிரித்தான். இத்தகைய குறும்புச் செயல் ஒரு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

அ. விசுவநாதன் (2004) தம் உரையில் குறிப்பிடும் போது, ஒளிபொருந்து வளையினை உடையாய் ஈதொன்றைக் கேளாய், தெருவிடத்தே நாம் சிற்றில் இழைத்து உணவு சமைத்து விளையாடும் போது மணலாற் செய்த சிற்றிலைக் காலால் சிதைத்தும், கூந்தலிலே சூட்டிய மாலையை அறுத்தும் வரியினை உடைய பந்தை எடுத்துக் கொண்டு ஓடியும் நாம் நோவத்தக்க செயல்களைச் செய்தனன் சிறியனாகிய காவலின்றி வளர்ந்தவன் (அனாதையா?) (பெற்றோர் இல்லாதவனா?) முன்பு ஒரு நாள் அன்னையும் யானும் வீட்டில் இருந்தோம், அப்பொழுது இல்லத்தோரே, உண்ணும் நீர் விரும்பி வந்துள்ளேன். எனச் சொல்லி வந்தான். அன்னையும், சுடரிழாய், பொன்னார் செய்த கரகத்தால் உண்ணுதற்கான நீரை வார்த்து, நீர் உண்ணச் செய்து வருவாய் என்று சொன்னாள். யானும் சிறுபட்டியாகிய அவன் என்று அறியாதே சென்றேன். நீர் உண்பிக்கச் சென்ற போது அவன் என்னுடைய வளையலணிந்த முன்கையைப் பிடித்து என்னை நலிவித்தனன். யான் மருண்டு அன்னாய் இவன் செய்த ஒரு செயலைப் பாராய் என்றேன். தாயும் அலறித்துடித்து வந்தனள். அவன் செய்ததை மறைத்து யான் உண்ணுநீர் விக்கி வருந்தினன் என்று பொய் கூறினேன் தாயும் அவன் தன் முதுகைப் பலகால் அழித்தழித்துத் தடவினாள் பின்னர், என்னைத் தன் கடைக் கண்ணால் கொல்வான் போலே பார்த்துத் தன் மன மகிழ்ச்சியைத் தரும் கூட்டத்தை அக்கள்வனாகிய மகன் செய்தான் இது காண் நிகழ்ந்தது என்று தலைவி, தோழியிடத்துக் கூறினாள்.

இப்பாடலுக்கு உரைதரும் உரையாசிரியர்கள் பந்து என்று எதனைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் கொடிகளால் பின்னப்பட்ட பந்தா? பூவால் பின்னப்பட்ட பந்தா? இரப்பர் பந்தா? பெண்கள் விளையாடும் வளைப்பந்தா? (Ring ball) எனக் குறிப்பிடவில்லை. இப்பாடலுக்கு உரை வகுத்த நச்சினார்க்கினியர் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை (பாடாண் 50), குறுந்தொகை (-229) என எடுத்துக்காட்டுகள் தந்தாலும் அவரும் வரிப்பந்து என்றே குறிப்பிடுகிறார். மற்றோர் இடத்தில்' அடர் பொன் சிரகத்தால் என்பதற்கு ச.வே. சு உரையில் குறிப்பிடும் போது பொன்செம்பு என்கிறார். அ. விசுவநாதன் பொன்னாற் செய்த கரகம் என்கிறார். (செம்பு- ஒரு வகை உலோகம் கரகம் - பெண்கள் தலையில் வைத்தாடும் சிறிய வெண்கல குவளை) ஏன் இவர்கள் நீர் அருந்தும் குவளை எனக் குறிப்பிடவில்லை சங்க காலத்தில் நீர் அருந்தப் பயன்படும் பொருளுக்கு

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கலித்தொகை உரை

செம்பு என்றுதான் பெயரா? ஆராய வேண்டியதாகிறது. மேலும் இப்பாடலை இயற்றிய புலவரே உண்ணுநீர் என்கிறார். அது என்ன உண்ணுநீர் குடிக்க தண்ணீர் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. மேலும் பருகச் செய்ய என ச.வே. சுப்பிரமணியன் நீர் உண்ணச் செய் எனவும் அ.விசுவநாதன் உரையின் பொருள் மாறிடத் தோன்றுகிறது. ச.வே. சுப்பிரமணியன் சிறுபட்டி(சிறுபையன்) என்கிறார். அ. விசுவநாதன் சிறுபட்டி - காவலின்றி வளர்ந்தவன் என்கிறார் அப்படியானால் பெற்றோர் பராமரிப்பு இன்றி வளர்ந்தவனா? என்கைவளைகளோடு சேர்த்து இறுகப்பிடித்து இழுத்தான் என ச.வே. சுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகிறார். முன்கையைப் பிடித்து நலிவித்தனன் என்கிறார் அ. விசுவநாதன். நலிவித்தனன் என்பதன் பொருள் யாது? நோவத்தக்க தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிறியனாகிய காவலில்லாதவன் - என்று நச்சினார்க்கினியார் பொருள் தருகிறார்.

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தார்க்கு உதவுதல்
போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்
அன்பு எனப்படுவது தன்கிளை செறாமை
அறிவு எனப்படுவது பேதையர் சொல் நோன்றல்
செறிவு எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை
முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர் வெளவல்
பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்
(கலித்தொகை பாடல் எண் - 133)

கலித்தொகையில் நெய்தற்கலியில் அமைந்த இப்பாடலை நல்லந்துவனார் பாடியுள்ளார்.

ச.வே. சுப்பிரமணியன் உரை

இல்வாழ்க்கை நடத்துகின்றவர்கள் நாம் பேச்சு வழக்கில் பசியாற்றுதல் என்று சொல்கிறோமே அதுதான் சிறப்பு. பிறர் பசி ஆற்றுதல் வேண்டும் அதனைத்தான் அலந்தவர்க்கு உதவுதல் வேண்டும் அதனைத் தான் அலந்தவர்க்கு உதவுதல் என்று கூறுகிறார். வாழ்க்கையில் போற்றுதற்குரியது துணையைப் பிரியாது இருத்தல். இணைந்தவர்கள் பிரியக்கூடாது அதைப் போற்றுதல் என்கிறார் பண்பு எனக் கூறப்பெறுவது பண்புடையோர் நடந்து கொள்ளும் முறையில் நாம் நடந்து கொள்வது அன்பு கூறுப்பெறுவது சுற்றத்தாரைத் தழுவிக்கொள்ளுதல், அவர்களை வெறுக்காதிருத்தல், அவர்களிடம் அன்பாக இருத்தல். அறிவு என்று கருதப்பெறுவது தம்மை விடத்

தாழ்ந்தோர் கூறும் அறிவற்றச் சொற்களைப் பொறுத்துத்தருளல் நண்பர்கள் கூறியதை மறுக்காது செய்தல் - அத்துடன் நின்ற சொல்லர் என்பது போல, கூறியது மறுக்காது இருத்தல் செறிவு என்று கூறப் பெறும். நிறைவு என்று கூறப்பெறுவது மறை பொருளைப் பிறர் அறியாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதல். முறை எனப்படுவது மனுநீதிச் சோழன் தன் புதல்வன் வீதிவிடங்கன் ஆவின் கன்றைக் கொன்றதற்காக அந்தப்புதல்வனையே கொல்லுதல், அதாவது இரக்கம் காட்டாது கொல்லுதல் அதனைத் தான் கண்ணோடாது உயிர் வெளவல் என்கிறார். பொறுமை எனக் கூறப்பெறுவது தம்மைப்பழித்தவர்களையும் போற்றாதவர்களையும் பொறுத்தருளல் இவ்வாறு வாழ்க்கைக்கு தேவையானவற்றைச் சிந்தித்துச் செயல் பட வேண்டும் (*Kalithokai 2009 commentator S. V. Subramanian*).

விசுவநாதன் உரை

ஆற்றுதல் என்பது இல்லற வாழ்க்கையில் வறுமை உற்றவர்க்கு ஒன்றை உதவுதல் (எந்நன்றி) போற்றுதல் என்பது நட்பாகக் கூடினாரைப் பிரியாதிருத்தல் பண்பு எனப்படுவது உலக ஒழுக்கம் அறிந்து ஒழுகுதல் அன்பு எனப்படுவது சுற்றத்தாரைச் சினவாதிருத்தல் அறிவு எனப்படுவது அறியாதார் தன்னைப் பார்த்துச் சொல்லும் சொல்லைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் செறிவு எனப்படுவது கூறியது ஒன்றைத் தான் என்றும் மறவாதிருத்தல். நிறைவு எனப்படுவது மறைவான ஒன்றைப் பிறர் அறியாது காத்தல், முறை எனப்படுவது தீங்கு செய்தார் நம்மவராயினும் கண்ணோடாது அவர் குற்றத்திற் கேற்ப உயிரைக் கொள்ளுதல், பொறை எனப்படுவது தன்னைப் போற்றாதவரிடம் பகை கொள்ளாது பொறுமையோடு இருத்தல். இவ்விருவரும் குறிப்பாக, ச.வே. சுப்பிரமணியன் (2009) பண்புடையோர் நடந்து கொள்ளும் முறை என்கிறார் இதற்கான வரையறை என்ன? விசுவநாதன் (2004) உலக ஒழுக்கம் என்கிறார் உலக ஒழுக்கத்திற்கான வரையறை என்ன? செறிவுக்கு அவர்தரும் விளக்கம் எந்த ஒன்றைத் தான் மறவாதிருத்தல் என்கிறார். ச.வே. சுப்பிரமணியன் (2009) அறிவு என்பதன் விளக்கமாக தம்மை விடத்தாழ்ந்தோர் என்றால் தாம் - நம்மின் அல்லது நம்முடைய தகுதி என்ன எந்த அடிப்படையில் பிறரைத் தாழ்ந்தோர் எனக் கொள்ள வேண்டும். முறையெனப்படுவது என்பதன் விளக்கமாக மனுநீதிச் சோழனின் நீதி தவறாமையைத் தன்மகனை (வீதி விடங்கன்) தேர்க்காலில் இட்டுக் கொன்ற அருஞ்செயலைச் சுட்டுகிறார். விசுவநாதன் (2004) குறிப்பிடும் போது தவறு செய்தவர் நம்மவர் ஆக இருப்பினும் உயிர்க்கொலை செய்தல் வேண்டும் என்கிறார் (அவரவர் குற்றத்தின் தன்மையைப் பொருத்து). நச்சினார்க்கினியர் பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல் - “பொறை என்று சொல்லப்படுவது,

ஒப்பீட்டு நோக்கில் கலித்தொகை உரை

பகைவரைக் காலம் வரும் அளவும் பொறுத்திருத்தலை” என்று கூறுகிறார் (விசுவநாதன், 2004).

முடிவுரை

மூல நூலாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் அவர்களின் காலச்சூழலில் என்னக் காட்சியைக் கண்டனரோ, செவி வழியாக என்னென்ன கேட்டனரோ கூடவே கண்டதன் கேட்டதன் அடிப்படையில் மனக்கண்வழி ஆராய்ந்து பெற்ற அனுபவத்தைத் தம் பதிவுகளாகப் பதிவு செய்திருக்கலாம் இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர்களின் காலச்சூழலின் நிகழ்வுகள் அவருடைய (தனிமனித) சுற்றுப்புறச் சூழல் எனப் பல்வேறு காரணிகளை முன்வைத்துதான் ஒரு படைப்பு பதிவாகியிருக்கலாம். அது போலவே மூலப்பனுவல்களுக்கு உரை எழுதும் உரையாசிரியர்கள் படைப்புகளின் நுண்பொருளை உணர்ந்து மிகக் கவனமாக எழுதினாலும் தம்காலச்சூழலுக்கேற்ப தான் கண்டதையும் கேட்டதையும் அனுபவித்ததையும் உரையினுள் சமுதாய நன்மை கருதி எழுத வாய்ப்புண்டு. மேலும் ஒன்றைப்பற்றி தெளிவாக உரைப்பது உரை எனக் கொள்ளலாம் ஆனால் கற்போரைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தாமல் தெற்றெனப்புலப்படுத்தச் செய்தல் வேண்டும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் வேண்டும். வாசிக்கும் வாசகனுக்குப் புதுமையையும் சுவையையும் தரவல்லதாக இருக்க வேண்டும் மூலநூலாக இருந்தாலும் உரையாக இருந்தாலும் வாசகனும் நன்கு ஆராய்ந்து தெளிதல் நலம்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு (குறள் 423)

என்பது போல உரையாசிரியர்கள் பெரும்பான்மை கருத்துரைகளில் ஒன்றிருப்பினும் சமகாலச்சூழலில் மக்கள் தொடர்பில் இருந்தவர்கள், வாழ்ந்தவர்கள் இன்னும் விரிவான சொற் பொருள் விளக்கங்களைத் தந்திருக்கலாம்.

புலவர் இயற்றிய செய்யுளைச் சற்றுக் கூடுதலாக ச.வே. சுப்பிரமணியன் ஆராய்ந்து துணைக்கருத்துகளை எளிய அறிவுடையாரும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் உரை வகுத்துள்ளார். இலக்கியத் தரவரிசையில் விசுவநாதன் (2004) கூற்று விளக்கம் தெளிவுரை அருஞ்சொற்பொருள் எனத் தன் புலமையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். கலித்தொகைப் பாடல்கள் அனைத்தும் கருத்து வளம் மிக்கன. தமிழ்ப்பண்பாட்டைப் பற்றி அறிவதற்கு அப்பாடல்கள் பெரிதும்

உதவும். உயர்ந்தோர் காதலையும் தாழ்ந்தோர் காதலையும் பேசுகின்ற நூல் கலித்தொகை இருந்தாலும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலும் காதல் பாடலும் (51) சமுதாயப் பாடலும் (133) ஒட்டு மொத்த தமிழர் வாழ்வியலை எடுத்து இயம்புவதாகக் கொள்ளலாம்.

REFERENCES

- Munismurthi, Mu. (2010). *Kalittokai patippu varalāru*, Chennai: Kavya Publication. New Century Book Store.
- Pallur Kannappa Mudaliyar, (1957). *Tamiḷ ilakkiya akarāti*, Chennai: Thiruvellikeni Publication.
- Puliyur Kesian, (2009). *Purapporuḷ veṅpāmālai*, Chennai: Saratha Publication.
- Supramaniam, S.V. (2009). *Caṅka ilakkiyam eṭṭut tokai- kalittokai teḷivurai*. Citamparam: Meyyappan Publication.
- Tamodaran Pillai, Ci. Vai. (2004). *Nacciṅārkkīṇiyār Kalittokai uraiyuṭaṅ*. Chennai: Pari Nilayam Publication.
- Vaiyapuripillai, (1967). *Caṅka ilakkiyam pāṭṭum tokaiyum*, Chennai: Pari Nilayam Publication.
- Visuvanathan, A. (2004). *Caṅka ilakkiyam eṭṭut tokai - kalittokai uraiyācīriyar niyū*. Chennai: Pari Nilayam Publication.